

bring, men man kunde da, som det tidligere har været paatænkt fra Justitsministeriets Side, ved et særligt lille Lovudkast bringe denne Sag frem. Jeg vil til Slutning paa det stærkeste anbefale det ærede Thing den Ordning, som er foreslaaet af det ifjor af Landstinget nedsatte Udvalg.

S. Sage: Jeg kan i Meget slutte mig til, hvad den ærede sidste Taler har udtalt. Det er paatrængende nødvendigt, at Overformynderibestyrelsen bliver omordnet, hvad enten det nu skeer, som Regjeringen her har foreslaaet, eller som den ærede sidste Taler har antydet. Trangen er uægtelig stærk dertil. Det vilde forbause mange af de Herrer, naar de fik at see de Regnskaber, der vedrøre, og den Revision, der nu foregaaer ved Overformynderiet; det er et saa overordentlig vidtløftigt og besværligt Maskineri, der i den Anledning sættes i Bevægelse, og saa store Kræfter, der anvendes dertil, at der vilde medgaae betydelige Procenter af Renterne af Overformynderipengene, saafremt disse Kræfter skulde lønnes af Overformynderiets Midler, i Stedet for, som det nu skeer, ad andre Veie. De Tab, som nu ofte falde paa de Enkelte, føles derhos meget stærkt, navnlig som Følge af Bestemmelsen om, at man kan anbringe Overformynderiets Midler i Kreditforenings-Obligationer; det er Noget, som ofte ubehagelig overraster dem, der skulde modtage Penge af Overformynderiet. Jeg vil ikke paastaae med en æret Taler, at der har været en særdeles Tilbøielighed hos Overformynderierne paa Derne til at antage Kreditforenings-Obligationer; men der var en Tid, i hvilken det var besværligt at udsætte Pengene fast, og det er fra den Tid, at det skriver sig, at ikke ringe Belyb ere anbragte i de nævnte Obligationer. — Jeg troer, at naar man skal vælge mellem to Forslag, maa man ubetinget komme til det Resultat, at man faaer eet eller høist to Overformynderier; Sikkerheden bliver derved stærkere, og Kontrollen og Revisionen lettes overordentlig meget. At det tillige i høieste Grad vil lette Overformynderibestyrelsen, kan der ikke være Tvivl om, og, som det nu blev bemærket, vil det Besværlige ved Korrespondancen for en stor Deel

forsvinde, naar en Massebestyrelse indtræder. Jeg skal ikke dvæle videre derved, efter hvad der er udtalt, men der er et Punkt, som jeg maa lægge særdeles Vægt paa, og det er, at Bestemmelserne om Retsublæg undergaae en Forandring. Nu skal Overformynderen strengt taget give sit Samtykke til dette Retsublæg; dette behøves neppe i Fremtiden; Skifteforvalter og Børge bør kunne tage Bestemmelse derom. For Øvrigt er den Slags Skifte saare bekvem og ypperlig for Mange, der vilde blive ødelagte, hvis de skulde skifte og dele med Børnene. Naar f. Ex. en Enke sidder med flere Børn, og hun skal skifte med dem, saa er det ifølge Forordningen 19de August 1823 overordentlig godt for hende at kunne blive siddende ved Eiendommen, og at Pengene kunne blive staaende deri. Hun optager da Børnene indtil det 18de Aar, istedetfor at svare Renter af Børnenes Kapital. Det er tillige den letteste Skiftebehandling, der tænkes kan; jeg troer, at man maa være glad ved at holde dette System vedlige; det er et sjældent Gode, vi have deri hertil Lands, og Fremgangsmaaden ved Skiftet er, som sagt, ganske overordentlig simpel. Udlæget gives og thinglæses, og derved er Sikkerheden i Eiendommen skabt. Naar Udlæget faaer en Paategning om, at det tilhører den Umyndige, saa at Børgen ikke kan disponere over det, saa kan jeg ikke see, at der er den allermindste Ulempe ved at lade Børgen bevare det for de Umyndige, og naar Mindreaarigheden indtræder, saa kan han møde for Skifteforvalteren og levere Udlægs-Dokumentet tilbage, og faaer sin Kwittering, hvorefter den Mindreaarige med Kurator modtager Dokumentet. Som oftest bliver Kurator jo for Øvrigt den samme Person som Børgen. Her er ikke Tale om at oppebære Renter eller deslige; Børgen gjemmer blot Papiret godt, indtil Rentebetaling i Tiden skal finde Sted. Der er ikke den allermindste tænkelige Fare derved, da Dokumentet er thinglæst, og selv om det forkommer, vil Vedkommende kunne faae en Udskrift. Skeer der Afbetaling paa Udlæget, maa den behandles som andre Midler, der tilfalde Umyndige. Det vilde utvivlsomt lette meget og være nyttigt, om man for enhver Umyndigs Vedkommende lod Udlæget berøve hos de forskellige